

Administratore
Tipografie:
BRASOVU, piata mare Nr. 22
Seciori retranscrite nu se prezintă.
Manuscrite nu se returnă!
Birourile de abonamente:
Brasov, piata mare Nr. 22
Inscriere mai primisem în Viena
Judicatul Mose Hausenstein și Volger
(Otto Maier), Henri Schleier, Alois
Kerndl M. Dukas, A. Oppels, J. Don-
auer; în Budapesta: A. V. Gold-
berger Ascan Meiss Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Duschek; în Han-
burg: A. Steiner
Prețul inserțiilor: o serie
garmonde pe o coloană 8 or.
și 80 or. liniștră pentru o pu-
blicare. Publicările mai dese
supă tarifă și învoiajă.
Reclame pe pagina III-a o
seră 10 or. v. a. său 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIV.

Nr. 109.

Brașovu, Mercuri 15 (27) Maiu.

1891.

Brașovu, 14 Maiu v.
Guvernul din Austria și a luană în timpul din urmă ca deviză de-a nisui la o întelegeră și unică a tuturor partidelor pe tărâmul economic și de cultură. Ce amăgiire a crede, că este cu putință o conlucrare pacnică a tuturor partidelor și naționalităților pe tărâmul culturei și alături economiei, când sunt atât de amară desbinăte între sine din cauza dușmanilor naționale!

Inainte cu optă file se deschide în Praga cu mare solemnitate, în prezența reprezentanților curței și a guvernului Esposiționea boemă. Această expoziție menită să fie în mijloc icôna fidelă a muncii și dezvoltării economice a întregii Boemie, din care cauza portă chiar și numele de expoziție „regională“, a ajunsă și numai o expoziție a Cehilor, său mai bine decât a productelor economice și industriale cehe.

Germanii Boemiei, cari și ei la rândul lor reprezintă o parte foarte însemnată a bogăției industriale și economice boeme, s-au retrasu cu totul dela această expoziție. Cauzele le cunoștem; sunt cause politice. Germanii boemii au fost pusă pentru participarea loră delicata condiție, ca să li se dea din partea Cehilor garanții morale, că ei doresc împăcarea cu elementul german, pe temeiul pactului proiectat de Viena. Abstinența loră dela expoziție din Praga, au motivat Germanii boemii cu redată dispoziție, ce domnește în sinul poporului ceh, mai ales în urma agitațiilor Cehilor tineri în contra acestor împăcări.

Este luptă înversunată, dintre Slavism și Germanism, pentru unii o cestiu de a fi său și nu fi, pentru cealalți o cestiu de putere și de supremăție, care dă acestei abstinențe a Germanilor

timbrul său caracteristic. Si unu incident neașteptat, ce s-a petrecut în Vinerea trecută în expoziția din Praga, ilustrază nu atât prin însemnatatea lui, cât prin importanță, că i se atribue din partea germană, acăstă ruptură fatală între Slavii și Germanii Boemiei.

Un berlinesu, care a vizitat și el despărțimentul industriei cehice alături expoziției, vorbea și critica împreună cu alții în limba germană; când deodată fu apostrofată de nisice studenți cehi, că de ce vorbesc nemțesci în expoziția cehică. Némtul răspunse, că este berlinesu și nu cunoște limba cehă. Atunci unul dintre studenți, — se dice, că chiar fiul lui Ed. Gregr, — a răspuns: „Nu ne trebuie Berlinesi la expoziție; celu ce nu scie cehesc, să rămână acasă.“ Berlinesul replică supărăt: „Atunci nu trebuie să afișați în orașele germane placarde în limba germană.“ În urma acestei unule mai rabiată dintre studenți s-a repetit la elu și l'a lovitură cu pumnul în ochi vătă-mându-lu.

„Lovitura, ce a primit o șopele din Berlinu“, — esclamă o fioa vienesă — este un simptom alături de mișcarei cehice. Ea nu este numai o întâmplare, ci unu product alături logicei politice și este numai introducerea la demonstrațiile, ce se pregătesc la apoteosa dreptului publicu boemă și alături slave.“

Când traiul între două popore ale unei țări este atât de redus și dușmanosu, lumea face curându din muscă elefant și din țintară armăsară. Lovitura, ce a primit amintitul berlinesu, servise astăzi Germanilor ca mijloc de a agita chiar și pentru ca Germanii nică măcar să nu viziteze expoziția dela Praga.

Dușmania dintre Slavii și Ger-

manii din partea de medă-nopțe a Austriei, primește în momente de față o accentuare și mai mare prin demonstrația grandioasă de simpatie pentru Francesi, ce au pus-o în scenă Cehii din Praga totu cu ocazia expoziției. O deputație de studenți francesi din Parisu a fost salutată de mii de popor cehu cu cuvinte, că Cehii consideră pe Francesi ca soți de luptă în contra germanismului, care mereu înaintea și este dușmanul comun alături Cehilor și alături Francesilor.

Nu trebuie multă agerime, pentru ca cineva să se convingă din această stare de lucruri, că raporturile între Slavii și Germanii Austriei au ajunsă și încordate ca nică-o dată și au creat o situație, care fără o sguduire seriosă, anevoie să se va putea impiedă.

A 25-a aniversare a domniei Regelui Carol I. — Congresul Ligei.

(Raport special alături „Gaz. Trans.“)

București, 13 Maiu v. 1891.

Festivitățile intocmite pentru jubileul Domniei de 25 ani a M. S. Regelui Carol I. au urmată intocmai conform programului anunțat.

Dilele de 10, 11 și 12 Maiu vor rămâne memorabile în istoria propagării nașului românesc. Nu mă voi ocupa cu părțile oficiale, cari le veți primi pe largu descrise în „Mon. Of.“ și în diarele din București. Mă voi ocupa cu numai în a espune impresiunile, pe cari le-am dobândită ca simplu privitor.

In capitala României, cu această ocazie am văzut familiile române și onorarii veniți de prin cele mai departate unghiu locuite de Români: Oradea mare, Baia-mare, Năsăud, Budapesta, Abrud, Blașiu, Făgăraș, Cohalm, Sibiu, Brașov, Bucovina, Banat etc. Printre acești șopeți am văzut chiar și distinse familii germane din Transilvania, mai cu sămă din părțile Sibiului și ale Brașovului.

La oteluri încă din ajunul sărbătorilor nu se mai găsiau camere și șoșenii noștri din depărtare au trebuit să tragă la rudeni, la cunoștu și la alte familiile bucureșene, cari n'au pregetat să imbrățișe pe consângeni lor cu cea mai mare căldură, bucurie și iubire.

In prima zi, cu ocazia defilării armatei, care a reușit în modul celu mai strălucit, m'a impresionat adesea defilarea corporațiunilor și în special a societăților colonelor străine din Capitală.

Fă-care din aceste societăți erau înșirate sub steagurile lor naționale. Așa între altele voiu aminti societatea Sasilor numită „Transilvania.“ Acăstă societate avea în frunte standardul cu colorile naționale săsesc și trecendu pe dinaintea MM. LL. au rostit de trei ori unu: *Hoch!* era societatea coloniei maghiare grupată sub standardul său național unguresc (nemzeti szín) a rostit, de asemenea în trecere, în limba maghiară unu puternic: *Eljen!*

Imprejurul meu, de unde priviamu aceste scene, se aflau doi amici maghiari veniți anume pentru aceste festivități la București și când am audiat puternicul *Eljen!* alături defilarilor maghiari: le-am adresat întrebarea: „Nu-i așa, fraților, că de către România la Pesta său la Clușiu ară cuteza să defileze înaintea M. S. Impăratului-Rege cu standardul lor național și ar rosti: „Să trăiesc“, voi atăi fi în stare să-i sfătuiai în bucătă?“ Amicii mei în loc de răspuns au rostit la față!

Să cum se nu roșescă, când în general e cunoscută, că numai națiunile superioare în cultură au simțiminte liberale și umanitare.

Cu ocazia receptiunilor la Palat, a fostă primită și deputaționea „Ligei“, compusă din d-nii de V. Maniu, membru alături Academiei române, I. Grădișteanu, deputat, M. Străjanu, prof. la liceul din Craiova și Negulescu, student universitar. Deputaționea a supusă MM. LL. ca omagiu o adresă de felicitare scrisă cu mare artă pe pergament pentru a 25-a aniversare a suirei M.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

Din diarul unui medic.

Novelă de Ferdinand Gross; trad. de Camilu B....

(Fine.)

„Simtă necesitatea de a folosi césurile mele din urmă pentru a spune adevărul, întregul adevăr, pe care până acum am trebuit să-l retacu cu mare îngrijire. Îmi vine greu, însă acăstă mărturisire e pedepsa cea mai mică, din căte merită. Află deci: Vieta mea de unu și de anu încocce e o minciună, a fostă o singură minciună mare. Totă stima, totă adorarea, ce mi-să dată, au fostă oferite unei nedemne. Suntă o femeie stricată, perversă, nedemnă de iubirea unui bărbat nobil și bună.“

Privii pe Margareta cu uimire.

„Ai audiat bine: o femeie stricată și perversă. Numai o singură dată am păcatuit, dăr crima mea a aruncat o umbră asupra întregului restă alături mele și de atunci d'abia am mai avută unu césu bună.“

Urmă o tăcere ca de o minută. Totul în cameră era linistit. Lampa ardea obosită și slabă. Din apropiere se

audia tică-tacul monoton alături pendule.

— „Să nu pierdă timpul; fă-care minută pote fi pentru mine celu din urmă. Mă vei întreba, pentru ce vorbescu tocmăi acum. Ei bine, sunt sătul de minciună și de cădă n'am putut să trăi în lumina adevărului, vrău să moră celu puținu în ea. Trebuie să vorbescu pentru că se pote întâmpla, ca odată fiul meu să rămână singură în lume și atunci pote să-i fi de folosu a sci unu bărbat de influență, care e obligat să-l apere. Ceea ce-ți voiu împărtășii eu acum, o vei comunica-o lui numai în casu de extremă necesitate. Dăcă acăstă nu se va ivi, atunci secretul meu să trăcă odată cu d-te în grăpă. Bărbatul meu nu mă potă mărturisi, pentru că-i-aș ruina totă existența. D-te sci cătă mă iubescu elu. A face pe fiul meu confesoru alături meu? Pe elu, acestu jude curat, de săpte-spre-dece anu, care privesc la mamă-sa ca la o sfântă? Aceasta nimenea nu o pote pretinde. D-te esti celu mai bună amică alături casei noastre și ca medicu, — ori cătă ai contrăoice — și încătva și ca preotu. Nu o facu deci

numai dintr'unu simplu capriciu, când vină să mă destăinuesc tocmai d-te.

Sci, că cei dintăi de ce anu ai căsătorie năstre i am petrecut în K.... Acolo am crescută, acolo am făcută cunoștință cu bărbatul meu, acolo m'am măritat. Unu amor profund și curat mă-a legată cu Frideric. Nu pote fi vorba de speculație, său de vreunu altă cugetă murdară. N'am lipsă să-ți descriu bunele calități ale lui Frideric. Totul în elu mă atragea: prezentarea, conversarea lui, integritatea lui civilă, talentul său firesc, blândețea și bunătatea lui și iubirea lui de adevăr. În elu mi-se incorporase totu ce e nobilu pe pămînt. Si astăzi, după o căsătorie de aproape două-dece și cinci de anu, totu aşa cătă, ca atunci. Mie nu mi-să întâmplă ca la cele mai multe femei, cari nu iubescu unu bărbat, ci unu idealu nebulosu, ce și l'au construită afară de elu și care de cădă odată negura a dispărută și cruda realitate lă-a conturbată cucerirele, ce și-le trăseseră în modu arbitrar, cadă amară decepcionate din nori pe pămîntul său.

Cu fă-care dă dedam a adora pe Frideric mai multă. Priviam la densul cu sfîntenia. Elu era iubirea, speranța, credința mea. Singura dorință, ce imi rămânea, era unu copilă asemenea lui Frideric. Cătă de incantătoră imi închipuiau eu a-i nasce copilul său, a-l cresc, a-l numi alături meu și săruțările lui imi erau îndoito de dulce, când mă cugetam, că în mine elu săruta pote pe fiul său, său fiica sa. Din anu în anu am așteptat și am sperat, însă am rămasu singură. La începutul căsătoriei năstre vorbiseră multă despre bine-cuvântarea cu copii, dăr începutul cu încetul încetăramu a mai atinge capitolul acesta. Nu voiamu să ne indispu-nem reciproc și de cădă totuști ne scăpa vre-o alusiune, apoi tăceam și ne intrisram amendoi și vorbiamu despre altă ceva. Mie imi lipsia ceva și eu sociamu: ce... Pentru de a mă recompensa, Frideric mă atragea totu mai multă la sine, mă iniția în totu amănuntele activități sale, făcă din mine cameradul său, nu mă lăsa mai nică-o dată singură, și se întrecea în considerări și atenționi pen-tru mine. Ilu înțelegeam prea bine și-mă

S. Regelui Carol I pe Tronul României.

A doua zi după amediu, s'a deschis în vechiul Ateneu, congresul Ligei sub președinția venerabilului rector al Uni-versității, d-lu Al. Orăscu.

Unu publicu fără numerosu, bărbați și femei au asistat la această ședință solemnă în care au luat cuvântul d-lu Grig. Tocilescu, Dr. Lucaci, Sept. Albini, C. Dobrescu și Ax. Severu.

Din darea de sămă a secretarului Ligei, d-lu N. Barbu, profesor la liceul S-tu Sava în București, rezultă că în seurătul timp de 3 luni s'a înființat în tără și în străinătate 22 de secții și comitetul central dispune până astăzi de unu capitalu de peste 60,000 lei (franci).

Sau cetea mai multe telegrame venite din Paris, Gratz, Belgrad etc.

A doua zi s'a intrunită la orele 2 $\frac{1}{2}$ p. m. unu publicu și mai numerosu în mărețul palat al "Noului Ateneu", unde d-lu profesor universitar Grig. G. Tocilescu, a ținut o importantă și și instructivă conferință despre: Rolul națiunii române în Istoria Universală.

In nenumărate rânduri, conferențiarul a fostu cu entuziasm aplaudat și cu căldură felicitat din partea asistenților.

Sera la banchetu în grădina Rușoa a participat peste 300 persoane. Sau ridicat mai multe toasturi, între care cele mai de căptenia au fostu celea rostite de d-lu Al. Orăscu, V. Maniu, Ar. Densușianu, Dr. Lucaci, Vintilă Rosetti, care e închinat pe tru înflorirea pressei române.

Au mai sositu telegrame dela Anvers, Clușiu, Slatina etc., era D-na Olga Creanga a înaintat printr-o scrisoare admirabilă, o sumă de 100 lei în favoarea Ligei.

Pe la orele 11 noaptea banchetul s'a terminat.

Astași, 13 Maiu, orele 2 $\frac{1}{2}$ p. m. ilustrii literati și profesori Universitari, dd. Al. Odobescu și V. Al. Urechiă vor ținută conferință totu în sala Noului Ateneu, cu care ocasiune se va și închide Congresul Ligei pentru unitatea culturală a Românilor.

Filaret.

CRONICA POLITICA.

— 14 (26) Maiu.

Adunarea de primăveră a districtului ev. reformatu de dincolo de Tisa și-a începută ședințele sale la 21 Maiu în Debreținu. Cu ocasiunea aceasta membrul adunării Coloman Thaly se provocă la ordinația ministerială privitor la maghiarisarea numelor geografice, a numirilor de locuri și a numelor de familii istorice, cerându, ca în întrebările acestei ordinații, diecesa Bi-

chiș-Banatului să nu mai părte de aci înainte nume germanu, ci să se boteze pe unguresc cu numele: „Békésbánsági egyház-megye”. La această cerere Széll Ákos, a răspunsu, că maghiarisarea numelor căruia mai curându se va duce în deplinire.

In această adunare s'a raportat tot odată, că după ce acestă districtu bisericescu a oprită de a se propune în limba română religiunea pentru scolarii români gr. cat. dela gimnasiul din Sighetu Marmătiei, P. S. Sa Episcopul dela Gherla a înaintat protestu la ministeriu, dăr ministrul Csaky n'a voită să bage în sămă acestu protestu, ci a datu poruncă, ca catichetul gr. cat. dela gimnasiul reformatu din Sighet să propună religiunea scolarilor români în limba maghiară. Se înțelege, că adunarea cu bucuria a luat scire de această volnică a ministrului Csaky, care stă în fruntea celor mai netoleranți șoviniști. Altintrele răspunsul ce l'a datu ministrul Csaky, Episcopului român dela Gherla, l'am reprobusu la timpul său întregu.

— Cu privire la espulsarea reginei Natalia, qiarul rusesc "Novoie Vremia" scrie: Evenimentele ce s'a intemplată în Belgradu cu ocasiunea espulsării reginei-mame, dovedescu într-unu modu eclatant, că scupștina hotărindu espulsarea reginei-mame, nu a fostu execuțorea "voiței poporului sârbescu", ci a fostu condusă de motive secrete politice, cari au fostu dătătoare de măsură și la imprimirea dorinței revoltătoare a lui Milan Obrenovic. Noi nu condamnăm nici pe regența, nici pe Pasicu. Pote că au avută motive seriose să lucreze astfel, după cum au lucratu, dăr acum e momentul supremă ca aceste motive să ajungă în publicu. Nici regenții, nici miniștri n'au dreptă, ca să păstreze și mai departe tăcerea, fiind că poporul sârbescu nu simpatisează cu modulă acesta de procedere. Amicii sinceri ai Sârbiei suntu gata să asculta nepărtinitorii aceste motive, până când acestea nu se vor face cunoscute, e imposibilă ca espulsarea reginei Natalia să fia privată ca o necesitate a statului". Qiarul anti-austriac Novosti dice, că espulsarea reginei Natalia e în legătură cu politica Austro-Ungariei. Iată ce dice numita fioa: "Istoria scandalosă a espulsării reginei, dă ansă la priviri triste. Urmările acestei procederii silnice cu greu se potu prevede. Vina principală o pără totuș regența, care a luată asupra și să îndeplineșcă dorințele lui Milan. Intriga austriacă a jucat unu rolu însemnatu în episodul acesta tragicu, dăr rôdele, pe cari le-a sperat, nu le va culege. Istoria e drăptă și acei omeni, cari au să-văriștii o faptă infamă, mai curându său

mai târziu voru fi trași la răspundere înaintea tribunalului consciinței poporului".

— Din Belgradu se telegrafează, că consiliul de miniștri presidatul de regentul Ristică a hotărîtă a nu primi demisiunea ministrului de interne Giaja. Consiliul constată, că ministrul de interne n'a comis nici o greșelă când cu espulsarea reginei Natalia. Regența își manifestă deplina ei încredere față cu ministrul Giaja, și Ristică a și incuviințat pe ministrul presidentu Pasicu, că se exprime încrederea coronei ministrului de interne, care a fostu absentă dela consiliu.

Folia oficială din Belgradu a publicat ier decretul de pensionare a șefului gendarmeriei Theodorovici, subșefului Pavlovici și a colonelului gendarmeriei Marcovici din cauza tulburărilor ce s'a iscatu cu prilejul depărtării volnice a reginei Natalia. Se qice, că pe lângă aceasta voru mai fi dați și în judecată.

Din Belgradu se scrie, că Reginu Natalia și-a schimbatu planulă de călătorie. Alătără a plecatu din Galați la Ungheni la mătușa ei, principesa Moruzzi, unde va sta 14 dile, de aci va pleca la Sinaia, unde va sta în totu de cursul verei.

— Fostul ambasadoru italianu în Petersburg Greffu, a scrisu o epistolă deschisă qiarului parisianu, "Matin", cu privire la relațiile italiano-franceze, din care reproducem următorul pasaj: Crispi a fostu atrasu într'o cursă de cără Bismarck. Elu căuta o revansă politică pentru greutățile economice și credea, că într'unu răsboiu norocosu, va găsi mijlocul să scape din încurezătură, în care se află. Epistola se încheia cu asigurarea, că făcă Italianu doresce o înțelegere și amicitia cu Francia.

— O corespondență din Petersburg a qiarului "Köln. Ztg.", împărtășește, că relațiile societății inalte rusești cu Francezii suntu fără intime. Din târnă trecută se vedu priu salonele din Petersburg ministrul francez demisionat, senator, artiști într'unu număr fără mare, precum n'a mai fostu până acum. In Iunie Tarulă va visita expoziționea franceză din Moscova. Până acum s'a sfită mulți din societatea rusescă să făcă prea intimă în amicitia loru cu Francia republicană; acum însă, de când Tarulă a conferit lui Carnot ordinul Sf. Andrei, apoi în urma primirei cordiale, ce li-a făcutu Tarulă ospeților francez precum și în urma visitei ce o va face dânsulă expoziționei franceze din Moscova, — societatea franceză se întrece cu Tarulă în amicitia față cu Francia. In cercurile bine informate se vorbesc, că flota franceză va aduce și 200,000 de pușci.

Scirile acestea au produsu în Germania o viuă atenționă.

Inregistrăm la acestu locu soirea diarului "Nord", care spune, că Tarulă Rusiei a conferită ministrilor francesi Freycinet și Ribot marea cruce a ordinului Aleșandru-Newski.

— In cercurile politice se vorbesc încă de acuma despre călătoria Tarului la Berlinu, pe când călătoria aceasta e proiectată abia pentru luna lui Novembrie. "Börsen-Courier" din Berlinu susține, că domitorul rusesc va fi așteptat în Berlinu pe la sfîrșitul lunei lui Novembrie. In 9 Novembrie Tarulă va petrece la castelul danesu din Fredensborg unde își va serba și nunta de arăntă într'unu cercu restrinsu familiaru, și după aceea va pleca la Berlinu său la Potsdam — deoarece adeacă va fi invitat în decursul verei de împăratul germanie Wilhelm — ca să participe la vînătoarele curții împăratesci. In Berlinu se vorbesc cu probabilitate, că invitarea nu va lipsi.

Imormântarea lui I. C. Brătianu.

Din discursul d-lui V. A. Urechiă.

N'am venită aci, noi, delegațiunea Senatului țării, să te dicem unu ultim adio Se dice adio celui ce plecă, dăr tu, colegă, nu mai poți pleca din patria română, căci cinci-deci de ani de labore pentru ea, de sacrificiu și devotamentu pentru ea, de cugetare și săpătă pentru ea, te-au identificat cu ea...

I. C. Brătianu nu este, domnilor, unu omu, ci o epocă întrăgă. Cum nu se va putea vre-o dată șterge din cartea vieței națiunilor marele evenimente săvârșite dela 1848 până astăzi, prin elu și cu elu ... așa nu se va putea șterge dintre Români, numele tău, ilustre și fruntașele între fruntași și gloriosule neobosită conluptătoru la marea opera de renascere a națiunii române...

Cătu va exista pentru Români o lege liberală și democrată; cătu va exista egalitatea înaintea dreptului; cătu va exista unu oșteanu român sentinela a independenței patriei; cătu va exista unu săteanu, care să are ogorulă ce i s'a datu; unu neguțător și unu industriaș român în stare de a compara situatiunea loru trecută cu cea în care se află astăzi; cătu timpu va exista pe frunta unui rege urmașu alu lui Carol I, corona de oțel, ce n'o poate răde nici aprigul dinte alu timpului, neoum s'o altereză făptuire inconscientă său consciente ale cui-va, corona de oțel în care, tu, mare bărbațu de statu și cu conluptătorii tăi, ați simbolizat încheierea epocii de frâmentari sterpe, în cari ați simbolizat independentă, demnitatea și stabilitatea națiunii: pe atât timpu, adeacă eternă, neclintă, dominită și gloriosă va fi amintirea ta, mare patriotu, neîntrecutu omu de statu.

Spoliile tale mortale, pe cari nimic-nicimea omenească nu le-a putută disputa neantului, voru cuprinde peste o

damă silință a-lu ajuta să se consoleze, că una din speranțele lui rămase neîmplinite. Nicu elu nu va fi suferită mai puținu ca mine.

* *

Pacienta obosise. Roșața pe obrajii și focul ochilor ei deveniseră și mai intensive. I-am oferită paharul cu lapte de migdale. Ea bău multu și repede și nu se lăsa a fi oprită de mine să vorbescă mai departe:

— „Casa noastră era cercetată de multu omeni interesanți. Toți se imbulgau în giurul bărbatului meu, a cărui carieră urma o lină ascendentă. Se pote că voi fi atrasu și eu vre-unu ospă. Mi placea să-mi petrecu în societate, insă nicu unuia nu-i era permisă a-și închipu, că-mi e mai multu, decâtă unu societar... Unul singură se încercă a mi-se apropia. In ochii lui se putea ceta, că-lu cuprinsese passiunea pentru mine...“

Alfred fău născută. Nu potu descrie prin cuvinte, ce am suferită din acelă momentu. Pe acelă bărbatu nu l'am iubită nici-odată, nici chiar în minutulă când mă afiamu în brațele lui. Elu nu se pote făli să fi primită o sărutare de

pe buzele mele... Pentru mine elu a fostu unu instrumentu alu naturei...

După aceea se născu în mine o ură silbatică contra lui. Acelă nebună vanitosu își închipuia, că eu ilu iubisem. I-am declarată categorică, că voi lău veninu, décă va face și numai cea mai mică încercare de a-mi ești încă-odată încale.

După ce Alfred se născuse, elu voia să-lu vădă. I-o amă făcută cu neputință și în fine amă înduplecătă pe bărbatul meu, pretextându motive de sănătate, să părăsimu cetatea K...

Săptămâni de-a rândulă audiamu din fiă-care convorbire, din fiă-care poesiă, din fiă-care cântece strigătul răgușită: „adulteră!“ Adese îmi venea să cadu în genuinchi înaintea lui Frideric și a lui Alfred și să le qică: „Se cuipeți-mă în față, v'amă înșelată pe amândoi. Tu nu ești tatălă acestui copilă, tu nu ești fiulă bărbatului meu, te-amă născută în rușine!“ — Apoi érăști învingea serpele minciunii în mine și apoi umblamă cu capul ridicat, ca și când aș fi o femeie onestă. Mare e păcatul meu, dăr destulă de greu l'am și espiată.

Când născu pe Alfred, bucuria lui Frideric era nemărginită. Își poti închipui, ce simțiamu eu atunci. Fericirea acestui omu se rădăma pe o înșelăciune, o suflete era de ajunsă ca să o nimicescă. Sépte-spre-dece ană amă purtată masca, o am purtată pentru Frideric și pentru fiulă meu și vréu să fiu sinceră și o qică, ca și din egoismă. Afiamă mai comodă a suferi în tăcere, ér în afară să trecu de invidiată și multă stimată soță de modelu, decâtă ca prin o singură mărturisire a mea să mă aruncu din acelă locu frumosu, pe care mi'lă asemnase destinulă. Când remușcările conștiinței mele ajungeau a fi prea violente, mă încercamă a mă curăță înaintea mea propriă. Puteam să qică, că nu i-am detrasă lui Frideric nici unu atomu din iubirea mea. In niște o secundă, — și acesta și-o mărturisescă ca murindă, — nu m'am cugetată la acelă bărbatu, decâtă cu ură și grătă. Mărturisescă, că mi-amă datu tătă silință a espira ca soță și ca mamă, ceea ce amă păcatuită ca femeie. O putere nerestabilă mă îndemna să mă revolteză, décă mi-s'ar fi refusată ceva. Acesta revoltare

îmi era totdeuna aminte și amă deve-nită o soță umilită, o mamă devotată. Pe cătu îmi era cu putință, îmi damă totă silință a indulci fiă-care césu alu lui Frideric, ér pe Alfred l'am crescută în totă conștiință, întipărindu'i iubirea de adevăr și cea mai adâncă ură în contra minciunii. Acesta era unu felu de turmentare propriă, pentru că sciamă, că unu jude astfel crescută ar trebui să mă desprețuescă nemărginită de multă, décă ar afa marele neadevără alu vieței mele. Pe acestu fiu l'am închisă în inima mea, care décă și nu e alu lui Frideric, dăr e totuș copilă din corpul meu, carne din carne mea, sângere din sângele meu. Câte-o data numai, când din ochii lui schântează aceia ai tatălui său, trebuie să-mi întorcă față, ca să nu înmărmurescă ca și în față chipul unei meduse... Din séra, când am cădută n'amă mai avută momentu de adevără fericire“.

Margareta facă o pauză. In camera laterală Frideric și Alfred se preumbau cu pași lini.

Margareta își năduși vocea și mai multă ca până acum, d'abia o mai puteam înțelege.

clipă unu locu micu, de totu micu, dăr eternu neuitat din pământul terei, ce ai iubit... Mare, imensu este insă locul ce numele tău, o! Brătiane, a cuprinsu în generaționea ta și nu va inceta de a cuprinde și între nouăle generaționi, căci acel locu ilu hotărcește numai hotarele pământului, unde există națiune română...

Noi bărănii terei, cari te-am cunoscută, o! Brătiane, cari unii amu lăratu cu tine ori sub ordinile tale, cari totu amu apreciatu patriotismul tău încercat; noi cari, după legile naturei, unul după altul avem a te urma, măne, acolo unde te duci... nu putem vedea adunată aci numărăș reprezentanță din generaționile nouă fără de a spune acestora, ca d-nu Sturza a dinor, precum vieta, asemenea mórtea omului de bine este pentru toți o lecție. Da, din acel siciu rece unu graiu neamăutu ne dă încă sfatul, ce repetă d. Sturdza, îndemnându-ne a jura să-l păzim, sfatul de a conserva și desvolta marea operă a lui I. C. Brătianu și a generaționei lui. Cine nu va urma acestu sfantu sfat? Gata suntu tinerii, gata suntu, aşa credu eu, să-l urmeze și pe viitoru toți bărănii terei, colegii mei din senat. Ce trebuie să facem totu pentru acesta? Ceea ce ai făcutu, nemuritoru omu de stată: *Sacrificiu, mereu sacrificiu, muncă, devotamentu, inteligenție*. Aceste singure potu consolida, frăților, marea operă a lui Brătianu și a generaționei sale, ér acea *operă* este însăși „România.”

Auscultat fi-vei de toți... Pasă dăr acum, în liniste și tacerea sufletescă, figură mărășă a istoriei Românilor, pasă cătră eternitate, căci etern va fi și amintirea ta în patria, ce ai iubit, și pe care, cu contemporanii tăi, ai creat-o.

SCIRILE DILEI.

— 14 (26) Maiu.

Monumentu pentru I. C. Brătianu. Clubul liberalilor din Bucurescă emisă liste de subscripționă pentru ridicarea unei capele și a unui monumentu în Florica pentru Ionu Brătianu. Până acum s'au subscrisu peste 20,000 lei.

Despre focul din Tărlungeni scrie „Pester Lloyd”: Paguba causată prin foc se urcă la suma de 19,000 fl. Mișeria e atât de mare, încât statul va trebui să vină în ajutorul nenorocitilor. Ministrul de comerț contele Bethlen a daruit o sumă mai mare acelora, cari au suferit pagube prin foc.

Comisarū de maturitate. Ministrul de comerț a numită ca comisarū ministerial la esamenul de maturitate dela școală comercială română din Brașov pe d-lu Eugen Iekelius.

Ședință literară. Din Budapesta ni-se scrie, că tinerimea română universitară de acolo a serbatu diua de 3 (15) Maiu prin o ședință literară, la care a luat

— „Mai bucurosu i-aș fi spusu totu adevărul lui Frideric. Dăr puteam eu ca multășită pentru indelungata sa iubire și bunătate, să comită acel lucru înfricoșat și a'i spune acum la despărțire: „Copilul, pe care l'ai crescutu, nu e copilul tău, soția ta și-a călcăt jumămentul de fidelitate, tu ai visat unu visu secu și nebunu?! Nu, l'am mintită atâtă timpă, continuă deci minciuna până la mormentu!”

Ea recădu sfîrșita pe perină, de pe cari se ridicase pe jumătate.

I-am pipăită pulsul; elu era slabă și neregulată. Pacienta se prinse cu mâinile încreștate de plapomă și apoi murmură cu greutate:

„Tatalu copilului meu se numesce... elu... e... numele scrie'l! se numesce...“

Mai departe nu putu continua. Își pleca capul. Inima'i incetase de a mai bate. Buzele'i rămăseseră întredeschise, ca și când mórta ar fi vrută să trădeze, că ar mai ave ceva de disu! I-le-amu închis.

Nu mai după aceea am deschis ușa camerei laterale și lăsau să intre Frideric și Alfred, pe tatăl văduvită și pe fiul orfană.

parte mai întrăgă tinerime română. Se dința s'a ținută intr'una din săliile restauraționei „Fazan” din pădurea din Buda. D-lu Ghiță Popu, candidatul de profesor, a cetită cu ocasiunea aceasta o dramă originală a sa, în 5 acte, intitulată „Horia”.

Numire de fișpanu. Foile din Pesta aducă scirea, că în qilele acestea deputatul săcescă Guido de Baussnern va fi numită fișpanu alu comitatului Făgărașului.

Teatrul română în Lugoșu. Societatea de diletanți a inteligenței române din Lugoșu va reprezenta măne, în 27 Maiu n. opereta: „Craiu nou” (Luna nouă), operetă originală română în 2 acte; libretă de V. Alexandri, musica de Ciprianu Porumbescu. Personele: Moșu Corbu, cimpoyeră bărănă — d-lu Dr. G. Dobrinu; Bujoră, căpitanu de gendarmi — d-lu G. Palco; Leonașu, tineră boeră — d-lu Dr. D. Florescu; Ispravnicul — d-lu Ag. Tuculia; Anica, orfană — d-ra L. Vladu; Dochita, tinereă tereancă — d-ra Al. Maioră. Fete, flăcăi și gendarmi, în numără de vre-o 34. Venitul șurătă e destinat pe Reuniunea femeilor române din Lugoșu.

Tergul de teră în Siria (Világos) se va ține de rândul acesta în 6 și 7 Iunie n. c.

Concertu — Vladaia. „Luminatorul” scrie: „Irene de Vladaia” renomita artistă, fosta primadona la opera comică în Parisu și la opera mare în Neapole, în călătoria sa dela Bucurescă se va opri pe o qii la noi în Timișoara și va da unu concertu în 6 Iunie st. n. în reduta mare a otelului „Prințul de coróna Rudolf”.

Defraudare. Din Deva se comunică, că la oficiul postatul de acolo s'au defraudat 400 fl. de cătră baronul Reichlin Meldegg Gyözö, funcționară acolo. Baronul eșindu din serviciul militar, a intrat ca funcționară la postă, unde numai decâtă i-se concrește administrarea banilor. Astfel o epistolă cu bană, ce sosise dela Baia de Crișu, trecându prin mâinile baronului, — a dispărută. Dispoziționea acesta a epistolei cu bană a produsă bănuiești, din cari a rezultat cercetarea, și în urmă — inchisoreea.

Colonisarea evreilor rusescă în Argentina. Din Parisu se scrie, că în cele din urmă baronul Hirsch a cumpăratu totuș 5 milioane de jugere de pământu în Argentina pentru colonisarea jidovilor. Colonisaționea se va face pe înțelutul, emigraționea va fi regulată prin comitete speciale din Hamburg și din alte porturi.

Iubileul regelui Carolu în străinătate.

Iubileul regelui Carolu a fostu serbatu nu numai în Bucurescă, ci și în diverse capitale și orașe din străinătate. În privința acesta telegramele comunică următoarele:

La Rusciucă (Bulgaria) consiliul județeanu și consiliul comunul din localitate s'au dusu la consulul generalu alu României d. Muruzi, spre a transmite felicitările loru pentru diua de 10 Maiu.

S'au datu vacanții școlelor și a fostu în orașu o adevără sărbătoare. Consulul română a datu unu prânză în onoarea diferitelor autorități bulgare și în timpul prânzului o manifestație a populaționei din Rusciucă s'a făcută în curtea consulatului, unde s'au adunatu mai multe mii de oameni, cari au purtată în triumfă pe consulul română. — În Sofia, însărcinatul de afaceri alu României a primită visita ministrului Grecoff, care a venită să aducă felicitări din partea guvernului; agenții diplomatici români s'au dusu de asemenea la Agenția României să prezinte felicitările loru; ele au arborat drapelele loru.

In Constantinopolu, Sultanul a trimisă la legaționea română pe cunstatul său Mehmed-Paşa, anteu său adjutanțu, și pe Ibraim Bey, introducătorul de ambasador, în trăsuri de mare gală, ca să roge pe ministru să transmită regelui Carolu urările Sultanului. D-lu Mitilineu, d-lu Sturdza, consulul generalu, și totu personalul legaționei și alu consulatului erau în mare ținută. În urmă s'a făcută receptiunea coloniei române, în numele căreia d-lu D. Ghica, fostu primu-secretarul alu legaționii din Constantinopolu, a presentat o adresă de felicitări pentru regale. Unu bogătă bufeu se arangiase la legațione. D-lu Mitilineu a ridicată toastul în sănătatea regelui, a reginei și a prințului moștenitoru. Sera o mare receptiune s'a făcută la legațione, — a asistată membrii coloniei române, corpul diplomatic și înalții demnitari otomani.

In Atena s'a ținută unu *Te-Deum* la biserică metropolitană cu ocazia iubileului regelui Carolu în prezența prințului moștenitoru alu Greciei, a casei militare, a regelui, a miniștrilor, a corpului diplomatic și a autorităților superiore. După *Te-Deum* urmă mare receptiune la legațione României.

In Parisu s'a ținută la 10 Maiu în capela românescă unu serviciu religios, la care a luată parte și regale *Milanu*, în uniformă de colonel română, apoi personalul ambasadei române și mai mulți membri ai coloniei române din Parisu.

In Budapest, consulul generalu română, principele Alexandru Ghica, a intrunită la unu dîneu festivă pe membrii fruntașii ai coloniei române, pe mai mulți străini de distincție și pe întregul personalul alu consulatului generalu. Într-alii au fostu de față: deputatul dietalui baronu Bela Szentkereszty cu soția (fica generalului Florescu, actualul ministru-presidentu alu României), principele Cantacuzino cu soția, născută principesa Bibescu și alții.

In Viena, după serviciul divin celebrat la biserică grecescă, însărcinatul de afaceri alu României a primită la legațione numerose felicitări.

In Berlin ministrul României a datu unu mare banchet, la care au luată parte numerose personalități înalte.

Din *Milan* regale Italiei a adresată Regelui Carolu o scrisoare autografa de felicitare. Guvernul italiană a felicitată pe ministrul României.

Pressa străină de tóte nuantele de asemenea se exprimă în terminii cei mai călduroși. Astfel:

„Viener Abend Post” arată cu multă insuflare meritele Regelui și ale Reginei. Prin meritele sale, activitatea sa și succesele domniei sale, Regale Carolu a ridicată România până la locul onorabilu, ce îl ocupă adăi — Regale și Regina — de unu caracteru nobil și dotat cu cunătăți atâtă de eminente — suntu modele de virtute umană și princiară. De aceea, continuă foia vieneză, sărbătoarea Regelui și a poporului română e privită cu interesu pretutindeni și mai cu séma în Austro-Ungaria, alu cărei suveranu și ale cărei popore au avută tot-déuna viu simpatii pentru monarchul amicu și pentru poporul română.

„Nordd. Allg. Ztg.” publică unu lungu articulă asupra jubileului Regelui Carolu. Ea constată progresele făcute de România în cei 25 de ani din punctul de vedere alu consolidării interiore, alu dezvoltării economice și alu apropiarei progresive de civilizațione occidentală. Români potu fi mândri pe pătrarul de vîoțu trecută, comparându situaționea de acum 25 de ani cu cea de azi.

„Boersen Ztg.” din Berlinu dice, că România a devenită în timpul domniei Regelui Carolu I unu Statu puternic și viitor. Este singurul locu liniștit în totu orientul. Regale este asistată într-unu modu demnă de Regina, poetă

de mare talentu, protectore a artelor și sciințelor și amica săracilor.

„Tagblatt” totu din Berlinu, dice, că România este din tóte statele balcanice cea mai bine organizată și cea mai stimată; că a jucată unu rolu decisivu în răsboiu ruso-turcu și că fără indoială va lucea o parte activă din punctul de vedere alu viitorului orientului Europeană. Regele Carolu prin politica sa inteligență a șiciu să se alăture într-unu modu limpede calea terei sale.

„Fremdenblatt” din Viena dice, că cu dreptu cuvântu Români sărbătorescă 10 Maiu, însemnându astfelu treptele, prin cari națiunea s'a ridicată la situație, pe care o ocupă adăi. Regele Carolu și-a găsită răspunsă prin aceea, că are conștiință, că și-a îndeplinită cu îmbăndă bravele sale datorii și că a obținută recunoașterea și iubirea poporului său. „Fremdenblatt” insistă asupra activității desfășurate de Regale Carolu în timpul domniei sale și mai cu séma pe terenul militar, activitate, care a procurat României nu numai respectul Europei dăr și independența reală a terei; elu vorbește de inițiativa, pe care părechia regală a luat-o pe tóte terenurile fără a vătăma vr-odată autonomia societății Române. Austro-Ungaria este cea dintăi, care felicită pe Români pentru bunul trai și progresul loru.

Mai multe alte diare, ca „Wossische Ztg.” etc. se exprimă totu cam în asemenea termenii simpatici.

Dare de séma și mulțamită publică.

Brașovu, 11 (23) Maiu 1891.

Subscrișorul birou alu Comitetului Reuniunei femeilor române din locu are onore a aduce la cunoașterea onorului publicu, că reprezentanța de diletanți dată în 27 Aprilie a. o. st. v. în favorul internatului susținută de Reuniunea femeilor române, a produsă următorul rezultat.

Venitul biletelor vândute este de 260 fl. 70 cr.; Spesele totale facu 176 fl. 53 cr. Venitul curată deci este 84 fl. 17 cr.

Acestu venită avemă să-lu mulțumim zelului și stăruinței neobosite a a celor stimate D-sore și D-ni, cari au binevoită a-și sacrifice prețiosul timpu pentru nobilul scopu alu Reuniunei femeilor române.

In prima linie ne simțim datorii a mulțumi d-lui fotograf Leopold Adler, care cu o rară abnegație ne-a sprijinită, arangându tablourile ocole vii; asemenea mulțumim d-lor profesoř Andrei Bârsană, Virgilă Oniță și Nicolae Popovici, cari s'au trudită cu reprezentarea piesei teatrale.

După aceea rugăm să primescă mulțumita comitetului următorile D-sore și D-ni; anume d-rele: Elena Bogdanu, Maria Bogdanu, Elena Demeter, Olga Dima, Marieta Ilasievici, Elena Mantsu, Veturia Mureșanu, Melania Nastasi, Elena Nastasi, Hortensia Popescu, Onoria Popovici, Maria Steriu. D-nii: Zosimă Butnar, Pantelimonu Dima, Dr. Eugenă Metianu.

Agnes Dușoiu, Lazaru Nastasi, actuaru.

NECROLOGU. Ioanu Seremi, preot jubilaru, protopopu emerită alu Mădărașului, archi-diaconu și asesoru consistorial, după scurte suferințe a răposată în Mădărașu la 20 Maiu st. n. în alu 77-lea anu alu vietii și alu 54-lea alu preotei. Lă deplângere fiica sa Teodora Seremi cu soțul său Alexandru Ferentiu, advocațu; fratele său Andrei și mulțime de nepoți și strănepoți. Nicolae Popu, proprietarul Bobohalma, după scurte suferințe a răposată la 9 (21) Maiu în estate de 62 de ani. S'a înmormentată astăzi 11 (23) Maiu, în cimitirul gr. or. din Bobohalma. Lă deplângere soția sa Maria Popu n. Vandoră cu 4 fii și trei fiice ale sale, mai mulți gineri și nurori. — Nina Zehanu n. Ciato, soția d-lui advocațu Vasile Zehanu din Dicio-St. Martinu, după suferințe indelungate a răposată la 22 Maiu n. o. în anul alu 49-lea alu etății și alu 17-lea alu căsătoriei. O deplângere întristatul soț cu fiica sa Irina și alte rude.

Fă-lă ţărina usoră!

Proprietar: Dr. Aurel Mureșanu. Redactor responsabil interinal: Gregorius Majoru.

Cursulă pietei Brașovă.

din 26 Maiu st. n. 1891.

Bancnote românescă	Cump.	9.29	Vînd.	9.33
Argintă românescă	in	9.24	"	9.29
Napoleon-d'or	"	9.30	"	9.34
Lire turcescă	"	10.53	"	10.58
Imperială	"	9.53	"	9.56
Galbenă	"	5.42	"	5.47
Seris. fonic. "Albina"	6%	101.—	"	—
"	5%	99.50	"	—
Buble rusească	"	187.—	"	188.—
Mărți germane	"	57.50	"	57.75
Discontulă 6—8% pe an				

Cursulă la bursa din Viena.

din 25 Maiu a. c. 1891

Renta de aură 4%	104.50
Renta de hârtă 5%	101.25
Imprumutulă căilor ferate ungare	
aură	116.25
dto argintă	9.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de	

De închiriată.

506,3—2

- 1) Podurile Fabricel de ulei din Blumăna No. 199 (vechiu) pentru depou de bucate, dela Michaeli 1891 încolo;
- 2) O locuință în Maerulă din Blumăna No. 199 vechiu, constătătorie din 4 odăi, bucătăriă de vîră și de érnă, pivniță, șopă pentru lemn, cu séu fără șopă de cară și grăjdă, dela Michaeli 1891 încolo;
- 3) Pivnițele din edificiul gimnasiului din suburbii Scheiul șirul lui Șaguna dela 14 Octobre 1891 încolo, pe câte unul séu mai mulți ani.

Informație se dă în edificiul gimnasiului predeșu.

Brașovă, 26 Aprilie 1891.

Mersulă trenurilor pe liniele orientale ale căii ferate de stată r. u. valabilă din 1 Octombrie 1890.

Budapestă—Predeală				Predeală—Budapestă				B.-Pesta-Aradă-Teluș				Teluș-Aradă-B.-Pesta				Copșa-mică—Sibiu					
	Trenă accele- rată	Trenă accele- rată	Trenă de per- sone		Trenă accele- rată	Trenă de pers.	Trenă accele- rată	Trenă de per- sone		Trenă accele- rată	Trenă de pers.	Trenă de pers.		Trenă accele- rată	Trenă de pers.	Trenă de pers.		Copșa-mică	Tr. de p.	Tr. de p.	Tr. om.
Viena	8.25	8.—	10.50		București	7.55		4.45	Viena	8.—	10.50	3.25	Teluș		12.59	4.51		4.05	10.47	7.13	
Budapestă	9.25	2.—	7.35	6.10	Predeală	1.08	4.10	9.12	Budapestă	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia		1.39	5.27		4.35	11.17	7.47	
Szolnok	11.29	4.05	11.07	9.28	Timișu	1.37	4.50	9.41	Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vîntulă de Josu		1.56	5.44		5.16	11.58	8.20	
P. Ladány	1.07	5.46	1.20	11.58	Brașovă	2.13	5.50	10.17	Aradă	8.10	3.50	5.27	Sibotu		2.23	6.06		5.47	12.29	8.59	
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	1.51	Feldioara	2.43	4.—	10.32	Glogovațu	2.20	4.22	6.02	Simeria (Piski)		3.37	7.10		6.10	12.52	9.23	
Mező-Telegd	8.02	7.41	3.48	2.46	Apata	3.12	4.44	11.04	Gyork	2.34	4.46	6.23	Deva		3.53	7.26		7.35	4.34	9.50	
Zev	8.83	8.16	4.31	3.40	Augustinu	3.32	5.20	11.30	Paulișu	3.05	4.58	6.34	Branicica		4.18	7.48		8.02	4.58	10.14	
Bratca			4.54	4.03	Homorodă	3.47	5.47	11.51	Radna-Lipova	3.23	5.16	6.52	Ilia		4.43	8.10		8.30	5.25	10.40	
Suciua			5.14	4.25	Rașfalău	5.25	8.12	1.36	Conopă	3.39	5.38	7.17	Gurasada		4.53	8.21		9.05	5.55	11.10	
Ciucia	4.26	9.05	5.40	4.51	Sighișoara	5.45	8.47	1.59	Bărzava	6.15	7.33	7.33	Zamău		5.21	8.48		9.34	6.20	11.35	
Hunedin	4.58	9.35	6.22	5.32	Elisabetopole	6.12	9.29	2.39	Soborsinău	6.20	8.20	8.20	Soborsinău		5.56	9.17					
Stana			6.38	5.49	Mediașu	6.33	10.10	2.59	Zamău	6.58	8.49	8.49	Bărzava		6.46	9.54					
Aghireș			6.59	6.11	Copșa mică	6.46	10.32	3.13	Gurasada	7.22	9.16	9.16	Conopă		7.02	10.09					
Thirbău			7.11	6.28		6.48	10.42	11.47	Ilia	7.38	9.32	9.32	Radna-Lipova		5.49	7.36					
Nădășel	5.49	Trenă de pers.	7.24	6.44	Micăsasa	11.01	12.04	3.18	Branicica	7.54	9.51	9.51	Paulișu		6.06	7.50					
Ciugiu			6.02	10.35	Blașiu	7.22	11.37	12.32	Deva	8.14	10.18	10.18	Gyork		6.24	8.03		2.55	8.20	2.56	
Apahida			6.27	11.23	Crăciunelă	11.52	12.44	4.03	Simeria (Piski)	8.43	10.44	10.44	Glogovaț		6.24	8.03		3.25	8.50	3.29	
Ghirlăș	7.31	12.42	9.18	10.31	Telușu	7.51	12.23	1.06	Orăștie	9.12	11.14	11.14	Aradă		7.45	9.05		3.46	9.11	4.06	
Cacerdea	7.55	1.18	9.49	11.19	Aiud	7.58	1.23	1.30	Sibotu	9.34	11.39	11.39	Szolnok		11.51	2.25		3.56	9.20	4.15	
Uióra			1.25	9.56	Vîntulă de susu	8.15	1.50	1.54	Alba-Iulia	9.56	12.05	12.05	Budapestă		1.55	5.50		4.33	9.57	4.54	
Vîntulă de susu			1.33	10.02	Uióra	2.20	2.20	2.16	Telușu	10.17	12.26	12.26	Viena		7.20	1.40		5.11	10.35	5.34	
Aiud	8.21	1.55	10.22	12.02	Cacerdea	8.45	2.46	2.39	Simeria (Piski)-Petroșeni	7.17	11.28	3.50	Petroșeni		6.05	10.42		5.30	10.54	5.35	
Telușu	8.37	2.14	10.39	12.26	Ghirlășu	9.16	3.33	3.15	Streiu	7.54	12.12	4.32	Banița		6.45	11.23		7.24	5.54	10.20	
Crăciunelă	8.42	2.24	10.57	1.18	Apahida	5.—	4.32	7.52	Hategu	8.45	1.08	5.20	Crivadia		7.26	11.57		7.44	6.14	10.39	
Blașiu			2.49	11.20	Clușiu	10.36	5.28	4.53	Pui	9.39	2.03	6.15	Pui		8.07	12.33		8.07	6.37	11.02	
Micăsasa	9.14	3.02	11.36	2.11		10.48	6.05	5.30	Crivadia	10.37	2.51	7.03	Hategu		8.51	1.19		8.29	6.58	11.23	
Copșa mică	9.49	3.48	12.04	2.49		6.26	5.48	8.50	Banița	11.26	3.30	7.43	Streiu		9.41	2.09	</td				